

Wyrok z dnia 6 sierpnia 1999 r.

III RN 36/99

Zarzut rewizji nadzwyczajnej od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego dotyczący tylko rażącego naruszenia przepisów postępowania nie upoważnia Sądu Najwyższego do oceny zgodności zaskarżonego wyroku z prawem materialnym (art. 393¹¹ KPC w związku z art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. Nr 43, poz. 189 ze zm.).

Przewodniczący: SSN Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie: SN Andrzej Wasilewski, NSA Bogusław Gruszczyński.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 1999 r. sprawy ze skargi Prokuratora Rejonowego Dzielnicy W.-M. na decyzję Burmistrza Dzielnicy Gminy W.-M. z dnia 23 grudnia 1993 r. [...] w przedmiocie odmowy nakazu rozbiórki budynku mieszkalnego, na skutek rewizji nadzwyczajnej Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego [...] od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 sierpnia 1998 r. [...]

o d d a l i ł rewizję nadzwyczajną.

U z a s a d n i e

Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, w sprawie ze skargi Prokuratora Rejonowego Dzielnicy W.-M. na decyzję Burmistrza Dzielnicy Gminy W.-M. z dnia 23 grudnia 1993 r. w przedmiocie odmowy wydania nakazu rozbiórki budynku mieszkalnego, wniósł rewizję nadzwyczajną od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 sierpnia 1998 r. [...]. Zaskarżonym wyrokiem uchylono decyzję Burmistrza, odmawiającą wydania decyzji o przymusowej rozbiórce domu miesz-

kalnego wybudowanego przez Andrzeja S. przy ul. P. w W. W rewizji nadzwyczajnej zarzucono temu wyrokowi rażące naruszenie przepisów art. 7, art. 116 § 1 oraz art. 77 KPA i wniesiono o jego uchylenie i przekazanie sprawy NSA w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Zdaniem wnoszącego rewizję nadzwyczajną, te przepisy zostały naruszone ustaleniem przez NSA, iż budynek mieszkalny został zbudowany na terenie, na którym plan zagospodarowania przestrzennego wykluczał budownictwo mieszkaniowe. Zawarto w rewizji nadzwyczajnej także rozważania dotyczące interpretacji art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 października 1974 r. – Prawo budowlane (Dz.U. Nr 38, poz. 229 ze zm.), który to przepis jest materialnoprawną podstawą orzeczenia o przymusowej rozbiórce obiektu budowlanego. Nie postawiono w tym zakresie zarzutu rażącego naruszenia prawa lub interesu Rzeczypospolitej Polskiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rewizja nadzwyczajna nie jest uzasadniona.

Sąd Najwyższy rozpoznaje rewizje nadzwyczajne od orzeczeń NSA stosując odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu kasacyjnym (art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego... – Dz.U. Nr 43, poz., 189 ze zm.). Wynika stąd, iż w postępowaniu z rewizji nadzwyczajnej ma zastosowanie art. 393¹¹ KPC. Zgodnie z tym przepisem Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawę w granicach kasacji, a z urzędu bierze pod rozwagę jedynie nieważność postępowania. Granice kasacji wyznaczają – między innymi – podstawy kasacyjne, a więc przepisy, których naruszenie zarzuca wnoszący kasację. Przesłanką wniesienia rewizji nadzwyczajnej od orzeczenia NSA jest rażące naruszenie prawa lub interesu Rzeczypospolitej Polskiej (art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm.). Odpowiednie stosowanie art. 393¹¹ KPC do postępowania z rewizji nadzwyczajnej oznacza zatem, iż Sąd Najwyższy ocenia zaskarżony wyrok tylko w odniesieniu do tych przepisów, których zastosowanie lub pominięcie – zdaniem wnoszącego rewizję nadzwyczajną – jest rażącym naruszeniem prawa lub interesu Rzeczypospolitej Polskiej. Innego rodzaju naruszenie prawa nie może bowiem uzasadniać wzruszenia wyroku NSA. Dla niniejszej sprawy oznacza to, iż Sąd Najwyższy jest uprawniony jedynie do rozpoznawania zarzutów rażącego naruszenia przepisów postępowania.

Przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego w postępowaniu przed NSA mają zastosowanie w zakresie określonym w art. 59 ustawy o NSA. Przepis art. 16 § 1 KPA nie jest tam wymieniony, stąd zarzut jego naruszenia jest niezrozumiały i oczywiście nie może być uwzględniony. Powołane w rewizji nadzwyczajnej przepisy art. 7 i art. 77 mają odpowiednie zastosowanie w postępowaniu przed NSA. Nie są one jednak podstawą do uwzględniania zarzutu bezpodstawnego ustalenia w zaskarżonym wyroku, iż plan zagospodarowania przestrzennego wykluczał budownictwo mieszkaniowe na spornym terenie. Wnoszący rewizję nadzwyczajną stawia ten zarzut traktując plan zagospodarowania przestrzennego jako zdarzenie faktyczne, którego zaistnienie wymaga przeprowadzenia stosownego postępowania dowodowego, zgodnie z art. 7 i art. 77 KPA. Nie jest to pogląd trafny. Plan zagospodarowania przestrzennego jest prawem lokalnym (miejscowym), a w postępowaniu dowodowym nie ustala się prawa, ale fakty. Sporna budowa została rozpoczęta w 1989 r. Obowiązywał wówczas art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (jednolity tekst: Dz.U. z 1989 r. Nr 17, poz. 99 ze zm.), z którego wynika, iż uchwałę rady narodowej o planie miejscowym ogłasza się w wojewódzkim dzienniku urzędowym oraz zamieszcza się na tablicy w siedzibie terenowego organu administracji państwowej odpowiedniego stopnia. Charakter miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeszcze wyraźniej określiła ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 89, poz. 415 ze zm.). Stanowi ona w art. 7, iż ten plan jest przepisem gminnym. Bezzasadność zarzutu naruszenia art. 7 i art. 77 KPA wynika także stąd, iż w uzasadnieniu wyroku z dnia 17 maja 1991 r. [...] dotyczącego tej samej nieruchomości, NSA stwierdził, iż „bezsporne jest, że teren, na którym wzniesione zostały przedmiotowe obiekty, położony jest w otulinie rezerwatu „L.K.” i w planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego W. przeznaczony jest pod uprawy rolniczo-polowe, bez prawa zabudowy....”.

Z tych względów, na podstawie art. 393¹² KPC w związku z art. 10 ustawy o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego.... orzeczono jak w sentencji.

=====